

ONI

československý horor

MARK E. POCHA

Carcosa

MARK E. POCHA

O N I

Vyšlo také v tištěné verzi.

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

Copyright © Mark E. Pocha, 2019
Překlad (translation) © Milan Žáček, 2019
Obálka (jacket illustration) © Peter Cwoky Murín, 2019
Grafická úprava obálky (jacket layout design) © Josef Žáček
Czech edition © Carcosa – Tatiana Žáčková, 2019

ISBN 978-80-88243-22-9 (mobi)

ISBN 978-80-88243-23-6 (ePub)

ISBN 978-80-88243-24-3 (pdf)

Zvrácený krvák z českých lesů.

Tohle jste nikdy nechtěli číst!

Tento příběh je fikce. Všechna jména, postavy a děje si vymyslel autor a jejich podoba s reálnými osobami či událostmi je čistě náhodná.

Názory a postoje postav se nemusejí shodovat s názory a postoji autora nebo nakladatele.

Některá místa, obce, prostory a další zde užitá reálie skutečně existují, byly však přizpůsobeny potřebám příběhu a použity s uplatněním básnické licence.

Jakýkoliv obrazový nebo zvukový propagační materiál související s knihou má fiktivní obsah a nelze jej zaměňovat s realitou.

Upozornění: Kniha je pro svůj extrémní obsah určena osobám starším 18 let. Nemáte-li dostatečně silný žaludek a pevnou psychiku, nečtěte ji!

Úvodní slovo autora

Tento příběh není jako jiné. Na jeho konci budete například zbytečně hledat vyčerpávající vysvětlení všech tajemství, která predestirá. Ale tak to chodí i v životě – i na smrtelné posteli budeme mít před sebou více otázek než odpovědí...

Autor si zde vyměňuje právo zůstat autentický a věrný svým múzám a inspiracím a spontánním tvůrčím pochodům. Román se od většinové literární produkce proto liší i po formální a jazykové stránce: obsahuje neologismy, přímé promluvy vypravěče ke čtenáři a další prvky narušující ustálené představy o tom, jak má vypadat literární projev. Mějte proto na paměti, že pokaždé, kdy na takovou „chybu“ narazíte, jde jen a pouze o autorský záměr a nikoliv nevědomost či nepozornost ze strany nakladatele.

Toto dílo je tedy v nejednom ohledu experiment (i z obsahového hlediska zde najdete pasáže, které běžný čtenář bude vnímat jako „přes čáru“) – někomu může právem připadat jako snůška bizarností a úchylek – a já jsem nesmírně vděčný nakladatelství Carcosa za to, že umožnilo, aby se u nás vydávaly i tyto knihy.

Klobouk dolů za to.

M. E. P.

*Pro Tebe, můj věrný čtenáři,
který kráčíš temným lesem Reality
s nebojácným srdcem
a neochvějnou vírou,
že jednou se tma rozestoupí a
my vkročíme do Světa,
kde čeká
vysvobození.*

M. E. P., RS 2017/2018

Jaký zmatek!
To bude proto, že tě miluju.
- **Ricchi e Poveri**

Je čas zahrát si hru!
Čas hrát hru!
Ha ha ha!
Motörhead

Vrah se probudil za úsvitu...
Nasadil si tvář ze starobylé galerie
- **The Doors**

Chcete zažít dobrodružství? Vyzkoušejte stanování!
- **www.zeny.sme.sk**

Z českého tisku:

**Strašidelná lokalita
blízko Českých Budějovic?**

**Kolují zvěsti o Zlu,
které přichází z lesa...**

Na fotografiích se objevují zvláštní siluety

Manžel vtrhl domů celý bez sebe strachy

ZJEVENÍ ČERNÉHO MUŽE!

**V Branišovském lese odhaleny silné
výkyvy v elektromagnetickém poli**

Posednutí zlým duchem?

„...byly tam dvě děsivě zářící rudé oči...“

Děje se tam něco hodně divného, říkají místní

1 Předehra

Nádech – výdech.

Nádech – výdech.

Nádech...

Ukrutně šukézní blondýnka v joggingovém úboru bonbonkově růžové barvy se střemhlav řítí lesním porostem – jak už to v ohrožení života obvykle bývá. Pronásleduje ji Černý přízrak. Tak si toho muže v duchu pojmenovala.

Tak mu říkají všichni.

Protože přesně tímhle je: temnou siluetou bez tváře; chladným, lstivým, vypočítavým stvořením s nečistými úmysly. Stejně jako ostatní obyvatelé Jihočeského kraje i ona slyšela všechny ty zvěsti o záhadné postavě s černou kapucí, ale až do téhle chvíle je považovala za nesmysly.

Jenže teď jí tyhle nesmysly dýchají na krk.

Dívce se po stranách míhají štíhlé kmeny řídce rostoucích mladých stromů, pod nohama jí šustí listí, ohýbají se stébla trávy. Vzduch je cítit pryskyřicí, snášejícím se soumrakem a smrtelným strachem. Jediné zvuky jako by vydávalo srdce, které dívce rychle buší a bije až někde v krku.

Nádech – výdech...

Blondýnka trhaně dýchá, dívá se chvíli před sebe a potom pod své nohy. Jen nezakopnout o ležící větve nebo kořen, to by byl konec! Míří na sever. Tam se ve vzdálenosti několika desítek metrů rýsuje hranice hustého jehličnatého lesa. Tam začíná tmavá zóna; tam má šanci zmizet a přivolat pomoc.

V jednom okamžiku pootočí hlavu – zlatožlutá hříva s umělými extensions opíše polooblouk jako ve zpomaleném záběru; vyděšená souměrná tvář modelky s uštvanými očima pátrá po pronásledovateli. Ten se pohybuje téměř neslyšně, jako stín. Je víc duchem než živým člověkem. Nohama jako by se ani nedotýkal země...

A přece je skutečný.

I jeho nůž je skutečný.

Černý přízrak, v pověstech zvaný i Strážce lesa nebo Temný muž je tady.

A jde si pro ni.

Dívka opět upře pohled před sebe – tmavá část lesa je už téměř na dosah.

Zvládne to...

Vtom jí na rameno dopadne čísi ruka, tak prudce a tak silně, že nestihne ani vykřiknout.

Ruka ji strhne za kmen nejbližšího stromu.

A potom...

„Tak co, šéfko?“

Ten hlas znenadání, jako když praskne mýdlová bublina, narušil filmovou fikci, v níž bezbranná kráska uháněla před tajemným vrahem, a rozložitou ženu za notebookem vrátil zpátky do reality.

Ten hlas patřil Tobiáši „Tobymu“ Vydrovi, manažerovi rimavskosobotské pobočky Xtra Banky. Žena za notebookem byla Adel Szenteová, zástupkyně oblastní ředitelky. Velké zvíře. Funkcí, i objemem svého těla.

Adel pohotově klikla počítačovou myší na X v pravém rohu okna přehrávače a ten se okamžitě zavřel. Po videu s napínavou lesní štvanicí nezůstala na obrazovce ani stopa. Na monitoru firemního počítače se teď skvěla stránka Google Maps. Uprostřed ní Slovensko a Česká republika.

„Mám to,“ odpověděla Adel jakoby nic. „Našla jsem ideální místo.“

„Fakt?“ opáčil Toby. „Ukaž.“

„A co za to?“ nadhodila laškovně zpoza brýlí na čtení s úzkými skly, které podtrhovaly dojem přísnosti.

Toby zrudl; v podobných situacích to u něho bylo běžné. Náznaky flirtu? To nebyl jeho šálek kávy. Coby usedlý rodinný typ, který víkendy tráví grilovačkami s tchánem a tchyní se sice občas nechal unést fantazírováním o té či oné americké herečce (jednou si to ve sprše udělal s myšlenkami na Dianu Mórovou), ale v reálném životě nebyl stavěný na špičkování mezi pohlavími (či *gendery*, jak se nedávno začalo upřednostňovat ve velkém světě). Za střízliva určitě ne.